Lietas Nr. 128032315
Lietas arhīva Nr. 1-0323-15/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015.gada 8.oktobrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesnese V.Vjatere rakstveida procesā, izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšnieka M.Zariņa 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.D57/06/510993872/1,

Aprakstošā daļa

2015.gada 13.augustā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšnieka M.Zariņa 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr. D57/06/510993872/1.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 20.augusta lēmumu /pers. A/ sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzībā norādīts, Ceļu satiksmes noteikumu 135.4 punkts nosaka -aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka automašīnu biju novietojis pirms nepārtrauktās ceļa apzīmējuma līnijas, tādējādi nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.4 prasības.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšniekam norādīju, ka Ceļu Satiksmes Drošības Direkcijā ir noskaidrojis, ka attālums starp apturēto transportlīdzekli un nepārtraukto ceļa apzīmējumu mērāms tikai un vienīgi perpendikulāri. M.Zariņš lēmumā izvairās atbildēt kā tika mērīts attālums - perpendikulāri vai slīpi, vien norādot, ka inspektora izmērītais attālums ir 2,46 metri, kas tomēr netieši atbild, ka mērīts ir slīpi. Brauktuves platums ir 4 metri, Sūdzības iesniedzēja automašīnas Toyota Avensis platums 1.71 metrs, tas nozīmē, ka maksimālais iespējamais perpendikulārais attālums ir starpība starp šiem platumiem, proti 2.29 metri. Tā kā inspektora izmērītais attālums par 17 centimetriem pārsniedz maksimāli iespējamo perpendikulāro attālumu, no tā izriet secinājums, ka mērīts ir slīpi, un automašīna bija novietota pirms nepārtrauktā ceļa apzīmējuma.

Lēmumā norādīts, ka uzņemtajos attēlos skaidri un nepārprotami redzams, ka ir izdarīts pārkāpums. Šādi attāli iespējams ir uzņemti leņķī, kas nepatiesi un tendenciozi atspoguļo reālo situāciju un ir rūpīgi izvērtējami.

Sūdzības iesniedzējs norāda, tā kā savu automašīnu bija apturējis pirms nepārtrauktā ceļa apzīmējuma, viņš nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 135.4 prasības un nav izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.10 panta piektās daļas 6. punktā minēto administratīvo pārkāpumu. Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt viņam uzlikto sodu.

2015.gada 14.septembrī tiesā saņemta Rīgas pašvaldības policijas pārstāvja paskaidrojums. Paskaidrojumā norādīts, ka 2015.gada 7.jūlijā Iestāde konstatēja, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk tekstā - Transportlīdzeklis) ir novietots stāvēšanai pie /adrese/, Rīgā, vietā, kur attālums starp Transportlīdzekli un pretējo brauktuves malu ir mazāks par 3 metriem.

MK noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā - CSN) 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Savukārt CSN 135.4.punkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodekss (turpmāk tekstā - LAPK) 149.'°panta piektās daļas 6.punktā paredz administratīvo atbildību *stāvēšanu vietās,* vietās, *kur attālums* starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves $_t$ malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Tādējādi, lai Sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības nepieciešams konstatēt, ka viņš novietojis Transportlīdzekli stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās . personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka LAPK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums un fotogrāfijas, kur redzams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju ir mazāks par 3 metriem.

Izskatāmā lietā nav strīds, par to, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai, kā arī nav strīds par to, ka attālums no Transportlīdzekļa līdz pretējai brauktuves malai ir mazāks par 3 metriem, jo kā norādījis Sūdzības iesniedzējs sūdzībā, tad tā kā brauktuves platums ir 4 metri, savukārt Transportlīdzekļa platums ir 1,71 m, tad attālums starp Transportlīdzekli ir 2,29 metri, Iestāde šo faktu neapstrīd.

Ceļu satiksmes likuma 19.pants nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Tā kā CSN noteikumi regulē, kā jānovieto transportlīdzeklis stāvēšanai, tad no lietā esošiem materiāliem skaidri redzams, ka Pieteicējs nav novietojis Transportlīdzekli saskaņā ar CSN 135.4.punktu.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā, ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punkts noteic, ka par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju ir mazāks par trim metriem, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Iestādes pārstāvis norāda, ka ņemot vērā iepriekš minēto un lietā esošos pierādījumus Sūdzības iesniedzējam pamatoti piemērots naudas sods četrdesmit *euro* apmērā, atbilstoši LAPK 149.[10]panta piektās daļas sankcijā noteiktajam, tādējādi atzīstams, ka sods ir noteikts LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punkta ietvaros.

LAPK 9.pants noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Sūdzības iesniedzējs nav pārliecinājies par brauktuves platumu konkrētajā vietā, kas bija viņa kā transportlīdzekļa vadītāja (satiksmes dalībnieka) pienākums. Sūdzības iesniedzējam varēja rasties šaubas par to, vai stāvēšana konkrētajā vietā ir atļauta un bija pienākums pārliecināties vai, novietojot Transportlīdzekli netiek pārkāpti CSN.

Sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta. Lietā nav konstatējami apstākļi, kas izslēdz administratīvo atbildību.

Kā atzinusi Administratīvā apgabaltiesa lietas faktiskie apstākļi ir jāvērtē kopsakarā ar visiem lietā esošiem pierādījumiem, administratīvā pārkāpuma protokols ir tikai viens no pierādīšanas līdzekļiem. Iestāde Lēmumā ir izvērtējusi protokolā konstatētos apstākļus kopsakarā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem un pamatoti secinājusi, ka Pieteicējs izdarījis administratīvo pārkāpumu.[1]

Iestāde pamatojoties uz LAPK 244.pantu ir novērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas un pamatoti secinājusi, ka Sūdzības iesniedzējs saucams pie administratīvās atbildības pamatojoties uz LAPK 149.[10] panta piektā daļas 6.punktu.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdalītu jaunus pārkāpumus.

Tā kā Sūdzības iesniedzējs savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā neatzīst un izdalīto nenožēlo, līdz ar to naudas sods konkrētajā gadījumā sasniedz soda mērķi - atturēt pārkāpēju no jaunu pārkāpumu izdalīšanas. Proti LAPK 21.pants izskatāma lietā nav piemērojams.

Iestāde lūdz tiesu noraidīt /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.D57/06/510993872/l.

2015.gada 24.augustā Sūdzības iesniedzējam un Iestādei paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2015.gada 7.oktobrī.

No lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē un arī noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

Pārbaudot /pers.A/ sūdzību, tai pievienotos materiālus, iepazīstoties ar Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšnieka M.Zariņa 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.D57/06/510993872/1, tiesa atzīst, ka lēmums ir atstājams negrozīts un sūdzība ir noraidāma.

2015.gada 7.jūlijā Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes vecākais inspektors J.Vulāns sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.510993872, par to, ka 2015.gada 7.jūlijā plkst.17:32 transportlīdzeklis TOYOTA, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai /adrese/, tuvāk kā 3 metrus līdz 920 ceļu zīmes apzīmējumam, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.4 punktā noteiktās prasības un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis LAPK 149.[10]. panta piektās daļas 6.punktā minēto administratīvo pārkāpumu, par ko viņam uzlikts naudas sods 40 *euro* apmērā (lietas 14.lapa).

Saskaņā ar Rīgas pašvaldības policijas pārvaldes SKSN vecākā inspektora J.Vulāna ziņojumu un transportlīdzekļa /TL numurs/informāciju, transportlīdzekļa TOYOTA AVENSIS, ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, īpašnieks ir /pers. A/ (lietas 15.-17.lapa).

2015.gada 20.jūlijā Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldē saņemta /pers. A/ sūdzība par 2015.gada 12.jūlijā Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes vecākā inspektora J.Vulāna sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.5109938727 (lietas 18. – 20.lapa).

Ar Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšnieka M.Zariņa 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.D57/06/510993872/1, Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes vecākā inspektora J.Vulāna sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojumu Nr.510993872 atstāts negrozīts, savukārt /pers. A/ iesniegtā sūdzība noraidīta (lietas 21.-24.lapa).

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē LAPK normas, un tieši, divdesmit trešā „a" nodaļa.

LAPK 289.[13] panta trešajā daļā ir noteikts, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšnieka M.Zariņa 2015.gada 27.jūlija lēmuma Nr.D57/06/510993872/1, pamatojumu, tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.[13] panta trešo daļu pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto. Tāpat tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē procesuālo tiesību normu, kas regulē administratīvās pārkāpuma lietas lietvedību un izskatīšanas kārtību pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā iestādes lēmuma atcelšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā
administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā
apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar LAPK kodeksa 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punktu ir paredzēta atbildība par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem; un uzliekams naudas sods transportlīdzekļa vadītājam 40 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.punktu aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

Sūdzības iesniedzējs neapstrīd, ka 2015.gada 7.jūlijā ir novietojis savu automašīnu stāvēšanai /adrese/, taču norāda to, ka automašīnu bija novietojis pirms nepārtrauktās ceļa apzīmējuma līnijas, tādējādi nepārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.punkta prasības, kā arī norāda, ka Ceļu satiksmes noteikumu izpratnē attālums līdz 920.ceļa apzīmējumam ir mērāms perpendikulāri no apturētā transportlīdzekļa, taču inspektors mērījumus veicis slīpi, tādējādi, mērījumus veicot neprecīzi.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 314.1.punktu 920.ceļa apzīmējums - nepārtraukta līnija - sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt, transportlīdzekļu stāvvietu un stāvlaukumu robežas, brauktuves malu ceļu posmos, kuros aizliegts apstāties un stāvēt, kā arī atdala joslu, kas paredzēta noteiktu transportlīdzekļu braukšanai. Plata līnija apzīmē mehānisko transportlīdzekļu brauktuves malu vietās, kur uz ceļa vienā līmenī ar tā segumu ierīkots velosipēdu ceļš.

Protokols-paziņojums sastādīts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.2 panta „Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" un 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" prasībām.

Transportlīdzekļa novietošanu neatļautā vietā apstiprina protokols-paziņojums un pārkāpuma vietā uzņemtās fotogrāfijas, no kurām skaidri redzams, ka transportlīdzeklis tika novietots pretī nepārtrauktajai līnijai un ka attālums no transportlīdzekļa līdz nepārtrauktajai līnijai ir ievērojami mazāks par transportlīdzekļa platumu, kas ir mazāks par 3 metriem. Fotogrāfijas uzņemtas administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī.

Sūdzības iesniedzēja apgalvojums par to, ka policijas darbinieki nepareizi mērījuši attālumu starp stāvošo transportlīdzekli un nepārtraukto ceļa apzīmējumu nav pierādīts ar lietā esošajiem materiāliem un ir vērtējams kritiski. Lietas materiāliem ir pievienotas fotofiksācijas, kuras tiesai nav pamata apšaubīt, tāpat tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku profesionalitāti un zināšanas par attālumu mērīšanu, lai noteiktu pārkāpumu. Turklāt no lietas materiāliem, secināms, ka Sūdzības iesniedzējs nebija klāt pie mērījumu veikšanas un administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas.

Tiesa šādus Sūdzības iesniedzēja apgalvojumu vērtē kā aizstāvības pozīciju ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības, jo tā neatbilst lietā esošajiem pierādījumiem

Ceļu satiksmes likuma, pamatojoties uz kuru izdoti Ceļu satiksmes noteikumi, mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu.

Ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda Ceļu satiksmes likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus. Transportlīdzekļu stāvēšanas ierobežojumi, pastāvot konkrētiem ceļa apstākļiem, ir noteikti, lai stāvoss transportlīdzeklis netraucētu citu transportlīdzekļu kustību, nebūtu par cēloni ceļu satiksmei bīstamu situāciju iespējamībai – lai sasniegtu likumā noteikto mērķi. Administratīvā atbildība par stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu iestājas neatkarīgi no sekām.

Pēc visu apstākļu novērtēšanas tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējs transportlīdzekli novietoja uz brauktuves vietā, kur stāvēt un apstāties aizliegts, jo attālums starp nepārtraukto līniju un transportlīdzekli bija mazāks par 3 metriem, tātad iestāde pareizi novērtēja visus apstākļus un pieņēma atbilstošu lēmumu.

Tiesa uzskata, ka Sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz tādiem apstākļiem, lai konkrētajā gadījumā viņa izdarīto administratīvo pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu atbilstoši LAPK kodeksa 21.panta otrās daļas nosacījumiem.

Katram ceļu satiksmes dalībniekam ir jāizpilda Ceļu satiksmes noteikumu prasības, kas nosaka viņa pienākumus, bet Sūdzības iesniedzējs šos noteikumus neievēroja, novietojot automašīnu stāvēšanai vietā, kur tas aizliegts un ar šādu savu rīcību traucēja citu satiksmes dalībnieku normālu pārvietošanos. Sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis apstāšanās un stāvēšanas noteikumus. Tiesa uzskata, ka šāds pārkāpums kaitē ceļu satiksmes kārtībai.

Sūdzības iesniedzējs neiesniedza jaunus pierādījumus, kas netika izvērtēti iestādē. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ ar savām darbībām ir izdarījis Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.punktā paredzēto pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punktā, piemērotais sods ir noteikts pantā paredzētajā 40 *euro* apmērā.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots personai, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Iestāde savā lēmumā pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izpētīja un izvērtēja konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, argumentēja pierādījumus un pamatoti atzina, ka lēmums par administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma piemērošanu ir atstājams negrozīts.

Saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izanalizējusi iestādes lēmuma argumentāciju un sūdzības iesniedzēja iebildumus, tiesa atzīst, ka Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšnieka M.Zariņa 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.D57/06/510993872/1 ir tiesisks un pamatots, tādēļ tiesa pievienojas Iestādes lēmuma motivācijai.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzēja sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma. Savukārt Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšnieka M.Zariņa 2015.gada 27.jūlija lēmums Nr.D57/06/510993872/1, ir likumīgs, pamatots un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa:

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32., 285., 289.[6], 289.[12], 289.[13]pantu, tiesa nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšnieka M.Zariņa 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.D57/06/510993872/1.

Noraidīt /pers.A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes priekšnieka M.Zariņa 2015.gada

27.jūlija lēmumu Nr. D57/06/510993872/1.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Sprieduma pieejamības diena 2015.gada 8.oktobrī.

Tiesnese V.Vjatere